

Jaarafschrift 1980-19 Nov
Hendrik Jan de Vries 46 jaar.

De nietigheid van ons bestaan, H.J. is duidelijk zichtbaar aan de vorm van het bestaan, aan de oneindigheid van tijd en ruimte en daartegenover de eindigheid van het individu in die beide."

Ieder filosofisch ingesteld mens denkt wel eens na over door Schopenhauer hierboven zo kernachtig reformuleerde onbeduidendheid van het leven. Slechts koningen met paddelijke status en tyrannen hebben de macht hun naam aan de vergetelheid voor een twintigtal eeuwen te onttrekken en tot de verbeelding van het nageslacht te blijven spreken.

Zo las ik dat in Oost Turkeije boven op een berg een viertal kolossale zittende beelden zijn opgericht in ± de eerste eeuw voor Christus. Ze kijken naar 't oosten. Het is koning Antiochus en zijn drie godenvrienden. Iedere beeltenis zien zij van hun verheven hoogte de zon opkomen. Aan de andere kant van het plateau staan eenzelfde viertal beelden met het gezicht naar 't westen om de zons ondergang te aanschouwen.

Bekleding handelt met de onherbergzaamheid
van terrein en de enorme afmeting van de
beelden heeft deze koning tijd en ruimte
voor een twintigtal leeuwen overbrouwen.

De twintigste leeuw menst laat hoofden en
prafsteen na met slechts zijn naam erop.

In het licht der historie betien een NON-Event.
Mijn vraag is waarom laten wij in zo'n steen
niet eens een hele brief beitselen. b.v. de
beste brief die je geschreven hebt of ontvong
en hebt. Wat zouden we niet de archeo-
lofen in het jaar 4000 v Chr. een interessante
baan kunnen verschaffen om de veelheid aan
impressies in de Steenbrieven te laten coor-
dineren om daaruit de 20ste eeuw beschaving
te herstellen. Denk je dat de formule $E=mc^2$
al ergens in barak staat gebeiteld? Ik ben
er van overtuigd dat, na een komende wereld-
brand al onze moderne informatie dragers
vernietigd zijn. Het zou wel handig zijn als
we deze formule niet voor een tweede maal
zouden behoeven te ontdekken.

Jaarje, het probleem is hoe ik de tekenen van
deze brief in een paardags brief ontbuij.

Als we vastgesteld hebben dat een mens-
leven zo nietig is, blijkt het dat wij deze
"nietigheid" nog eens kunnen onderver-
delen. Die onderverdeling heet dan "Jara"

De onderverdeling in jaren en ook emoties
hebben een een kapstokfunctie om onze
herinneringen aan op te hangen, maar
daar wil ik het niet over hebben.

Een aantal jaren bij elkaar getoefd
heeft een levensbijdrake en daarover
weet de hoofdlezer Rünke veel zinniger
opmerkingen over te maken dan ik dat
kan het pleit mij outstaat van het
voordeel om verder te schrijven.

Het boekje heeft jaren al in mijn kast ge-
staan en ik blijf er twee exemplaren van
te bezitten, dus ik deel.

Ik hoop slechts dat je even veel Rünke's
feleerdheid zal appreciëren als ik dat doe.
Je zal er veel herkenbaar's in aantreffen.
Maar als je de sleutel in na het lezen
te hebben, op je zelf kan laten betrekken
dan heb je het begrepen.

„Da steh ich nun, ich armer Tor! und
bin so klug als wie zuvor.“

Mede uit naam van Vera en
alle Rönne Dühwiers en
goed en gelukkig nieuw levensjaar
toefwensst.
Gade.